

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

D E C I Z I E

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Morari Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.05.2017 - 21.03.2018;

instanța de apel: 18.04.2018 - 23.05.2018;

instanța de recurs: 08.11.2018 - 30.01.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 21 martie 2018, inculpatul Petru Morari a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 1 an de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 an.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către Ion Ciubotaru privind încasarea prejudiciului moral și s-a dispus încasarea de la Petru Morari în beneficiul lui Ion Ciubotaru prejudiciul moral în sumă de 3 000 lei, cheltuielile pentru acordarea servicii juridice în sumă de 1 000 lei. Acțiunea civilă în privința încasării prejudiciului material în sumă de 5 000 lei, a fost admisă în principiu, asupra cuantumului despăgubirilor convenite urmând să se pronunțe instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, la 09 mai 2016, inculpatul Petru Morari, aproximativ la ora 19:30, aflându-se la domiciliul său situat în XXXXX, în urma unui conflict apărut spontan cu Ion Ciubotaru, având intenția provocării vătămarilor corporale ultimului, i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul

peste față, de la care ultimul a căzut cu fața în jos și continuându-și acțiunile intenționate de provocare a leziunilor corporale în privința lui Ion Ciubotaru, în timp ce ultimul se afla jos, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, provocându-i astfel traumă închisă a toracelui, manifestată prin fractura coastelor 9 și 10 pe dreapta, echimoză în regiunea frontală și mâna dreaptă, care conform raportului de expertiză judiciară nr.3385/D din 24.01.2017, se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, avocata a invocat că, probele administrate în respectiva cauză penală demonstrează nevinovăția inculpatului și anume a lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, și anume latura obiectivă.

Totodată, apărarea a menționat că, instanța de fond eronat a refuzat audierea unor martori solicitați de apărare, îngrădindu-i inculpatului dreptul la apărare.

În privința acțiunii civile - suma de 3 000 de lei încasată cu titlu de prejudiciu moral nu a fost stabilită de un specialist de profil, iar în privința cheltuielilor de judecată a fost prezentat un bon de plată incomplet.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2018, apelul declarat de către avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei pronunțate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Petru Morari este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Instanța de apel a susținut că, vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin cumul de probe administrat în respectiva cauză penală și care contravine poziției inculpatului care se declară nevinovat.

Astfel, instanța de apel a indicat că, vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele probe acumulate în prezenta cauză penală, cercetate în ședința de judecată, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală - din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume declarațiile părții

vătămate Ciubotaru Ion (f.d.169 - 170); declarațiile martorilor Gheorghe Ungureanu (f.d.26 , 176 - 177vol. I); Ștefan Sireteanu (f.d.178); procesul - verbal de examinare a obiectului din 14.09.2016 și planșa foto anexă, potrivit căruia, obiectul supus examinării - un trombon metalic de culoare galbenă, este deteriorat și lipsește o piesă - „muștiucul” (f.d.79 - 81, vol. I); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2016 și planșa cu imagini, potrivit căruia, intrarea în gospodărie se efectuează printr-o poartă; de la poartă la o distanță de aproximativ 6 m se află un atelier de prelucrare a lemnului. Accesul în atelier se efectuează prin două uși, una din față din metaloplastic, iar cea de-a doua ușă este amplasată în partea de la deal pe partea stângă; în interiorul atelierului se află uși din lemn, strung, un utilaj de tăiere a lemnului, un automobil și alte lucruri din metal și lemn (f.d.90 - 92); raportul de expertiză judiciară nr.3385/D din 24.01.2017, conform căruia, la Ion Ciubotari s-a depistat traumă închisă a toracelui manifestată prin fractura coastelor 9, 10 pe dreapta, echimoză regiunea frontală și mâna dreaptă propriu - zisă; aceste leziuni corporale au fost cauzate posibil în perioada de timp indicată, ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Conform localizării fracturilor costale depistate, cauzarea acestora a fost posibilă în rezultatul lovirii cu obiecte contondente dure, cât și la lovirea de așa obiecte. Cauzarea lor în rezultatul căderii cu ulterioara aterizare pe o suprafață proeminentă este posibilă. Nu este posibil de specificat cu certitudine data cauzării fracturilor costale din motivul aspectului morfologic la radiogramă nu diferă (f.d.112 - 114).

Mai mult, instanța de apel verificat și următoarele probe, raportul de constatare medico - legală nr.209 din 10.05.2016, prin care la Ion Ciubotaru s-a constatat: echimoza pe frunte a fost produsă prin acțiunea obiectului dur contondent, posibil în timpul indicat și se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d.16); ordonanța de ridicare de la Ion Ciubotaru din 25.06.2016 a copiilor fișei medicale din 13.05.2016 și 22.06.2016; raportul de expertiză medico - legală nr.110D din 03.06.2016, conform căruia, în rezultatul cercetării medico - legale și a datelor medicale la Cibotaru Ion, s-a depistat: echimoze pe frunte și dosul palmei stângi și fracturi ale coastelor 9, 10 și 11 pe dreapta au fost produse prin acțiunea obiectului dur contodent, care putea fi și piciorul, posibil în timpul indicat și se califică ca vătămări corporale neînsemnate. posibil în perioada de timp indicat se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată. Din cauza că leziunile sunt mai multe și localizate în diferite regiuni ale corpului, se exclude formarea lor în urma căderii din poziția verticală, doar unele din acestea leziuni au putut fi produse în urma căderii, însă care anume nu este posibil de stabilit (f.d.33); raportul de expertiză medico - legală nr.222 din 13.05.2016 conform căruia, în rezultatul cercetării medico - legale și a datelor medicale, la Cibotaru Ion s-au depistat: echimoze pe frunte și dosul palmei stângi și fracturi ale coastelor 9, 10 și 11 pe

dreapta au fost produse prin acțiunea obiectului dur contodent, care putea fi și piciorul, posibil în timpul indicat și se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată. Concluzia din raportul de constatare nr.209 din 13.05.2016 este incompletă, deoarece a fost întocmită până la 10.05.2016, când la Ion Ciubotaru au fost diagnosticate și fracturi ale coastelor. Se anexează o planșe fotografică cu imaginile radiogramei și datelor din fișa medicală (f.d.34 - 35);

La demersul părții apărării, pentru a clarifica unele răspunsuri din raportul de expertiză, a fost audiat expertul Aurel Vicol, care a declarat în ședința de judecată că, culoarea violacee verzuie, care a fost stabilită la examinarea primară, poate fi produsă cu 3 - 6 zile până la examinare. Reactivitatea țesuturilor moi la factorii traumatici externi este diversă și în cazul când la nivelul fracturilor posterioare nu există leziuni vizibile, nu este obligatoriu ca ele să fie prezente. Orice obiect dur include suprafața proeminentă. Nu se exclude și nimeni, indiferent de investigațiile medicale petrecute, nu poate stabili vechimea fracturilor (în ore sau zile). Este vorba de cuvântul subiectiv, care se înlocuiește cu cuvântul sugestiv, iar din punct de vedere științific nu este posibil de răspuns la astfel de întrebări. Amorțeala degetelor este o senzație acută ca rezultat al afecțiunii ramurii nervoase sau nervului. Trauma poate fi o consecință a unei maladii a coloanei vertebrale și multe alte cauze, dar nu are cauză cu fracturile costale. Suprafața se consideră plană - 5 - 10 cm proeminența. Bocancii (papucii de construcție) pot fi obiect dur contodent (f.d.190).

De asemenea, instanța de apel a menționat că, la demersul părții apărării, în ședința de judecată a primei instanțe au fost audiați următorii martori, declarațiile cărora au fost verificate de către instanța de apel, și anume Vladimir Melentii, (f.d.182 - 183); Ilie Chiriac (f.d.184).

Instanța de apel a respins poziția apărării care susține precum că, nu a lovit partea vătămată Ion Ciubotaru, dar l-a ajutat să iasă din ogradă, or, martorul Ștefan Sirețean a declarat că, l-a văzut pe Ciubotaru Ion la 09.05.2016 și acesta avea semne de lovituri pe față, zgârieturi și a spus că cel mai bun prieten l-a bătut în regiunea coastelor. La fel, martorul a declarat că Ion Ciubotaru avea cu el un trombon care era deteriorat.

În acest context, instanța de apel a statuat că, reieșind din materialele dosarului, s-a stabilit cu certitudine că, incidentul dintre Petru Morari și Ion Ciubotaru a avut loc în gospodăria lui Petru Morari, când acesta l-a împins pe Ion Ciubotaru, care a căzut jos cu tot cu trombon, fapt confirmat prin declarațiile martorului Ungureanu Gheorghe date la etapa urmăririi penale, care a declarat că Petru Morari l-a împins pe Ion Ciubotaru, care a căzut cu fața în jos și Petru Morari îl împingea pe ultimul, indicându-i să iasă din gospodăria sa.

Astfel, instanța de apel a susținut poziția primei instanțe care a menționat că, sunt relevante declarațiile martorului Gheorghe Ungureanu date la etapa urmăririi penale,

dar nu cele din ședința de judecată, or primele sunt date la scurt timp de la comiterea infracțiunii și au valoare probantă.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, prima instanță a conchis corect că nu sunt relevante declarațiile martorului Vladimir Melentii, prezentat de către partea apărării, precum că, acesta a văzut când Petru Morari îl scotea cu forța pe Ion Ciubotaru din gospodăria sa, dar nu a văzut ca ultimul să-l lovească cu mâinile și picioarele, Ion Ciubotaru s-a îndreptat spre ieșire, însă s-a împiedicat de o prispă cu înălțimea de aproximativ 30 cm și a căzut pe beton, pe burtă și de la cădere a început a sângera pe nas, iar trompeta care o avea în mână s-a lovit de un fier și s-a deteriorat, or, este puțin probabil că, Vladimir Melentii a văzut când Petru Morari îl scotea cu forța pe Ion Ciubotaru din gospodăria sa, dar nu a văzut ca inculpatul să-l lovească pe ultimul.

Prin declarațiile acestuia se poate confirma doar faptul că, martorul nominalizat a venit la domiciliul inculpatului Petru Morari când partea vătămată Ion Ciubotaru era deja bătut și însângerat. Totodată, martorul în cauză este o persoană cu o poziție părtinitoare, dat fiind că el însuși a declarat că este cumătru cu fiul inculpatului.

Mai mult, instanța de apel le-a apreciat drept declarații date cu scopul de a induce instanța în eroare referitor la modul de provocare a vătămarilor corporale părții vătămate Ion Ciubotaru, la fel ca și versiunea părții apărării, susținută și în instanța de apel, precum că, inculpatul nu a împins și nu i-a aplicat părții vătămate Ion Ciubotaru vreo lovitură cu picioarele.

Din considerentele menționate, instanța de apel a stabilit că, instanța de fond justificat a conchis că, probele directe și indirecte enumerate, coroborând între ele, combat pe deplin versiunea inculpatului că, acestea n-a săvârșit infracțiunea ce i se impută, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, în cazul când sunt probe care, fără echivoc, îi dovedesc vinovăția.

În ceea ce privește pedeapsa penală aplicată inculpatului Petru Morari, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu revederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Conform art.16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către inculpatul Petru Morari este una mai puțin gravă. Instanța de apel a reținut circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal - comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. Circumstanțe agravante nu au fost reținute.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea

unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, și anume provocarea leziunilor corporale medii.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul susține că conform materialelor cauzei nu s-a constatat cu certitudine modalitatea de cauzare și timpul cauzării leziunilor corporale părții vătămate, or, conform raportului nr. 3385 din 24 ianuarie 2017, nu au putut fi stabilite cu certitudine aceste neclarități.

Mai mult, apărarea nu este de acord cu faptul că instanța de apel la baza condamnării inculpatului a luat în calcul declarațiile martorului Ștefan Sereteanu, deoarece ultimul nu este martor ocular, și declarațiile date la etapa urmăririi penale ale martorului Gheorghe Ungureanu, or, acesta a declarat în cadrul ședinței de judecată că era în stare de ebrietate la acel moment și nu a citit procesul-verbal.

Totodată, avocata susține că instanța de apel a pus la baza hotărârii de condamnare a inculpatului declarațiile părții vătămate care au fost contradictorii pe întregul proces de judecată.

Sub aspectul art. 6 CEDO, apărarea a menționat că, instanța de fond eronat a refuzat audierea unor martori solicitați de apărare, îngrădindu-i inculpatului dreptul la apărare.

Recurenta menționează că, instanța de apel nemotivat a admis acțiunea civilă, și anume suma de 3 000 de lei, încasată cu titlu de prejudiciu moral, or, aceasta nu a fost stabilită de către un specialist de profil, iar în privința cheltuielilor de judecată a fost prezentat un bon de plată incomplet.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar de către avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului, în baza materialelor din dosar și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Soluția de inadmisibilitate a recursului depus de către recurent se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt

subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sunt nefondate.

La caz, reieșind din criticele expuse de către recurentă se constată că, în esență, aceasta contestă decizia instanței de apel, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau la judecarea cauzei s-a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția pronunțată și în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii stipulate de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile menționate în cererea de recurs, Colegiul penal susține că acestea sunt neîntemeiate și invocate în mod repetat, iar în contextul ce urmează instanța va evidenția raționamentele care au stat la baza concluziei respective.

Într-un prim aspect, urmează a se consemna că, instanța găsește vădit nefondată poziția apărării în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau la judecarea cauzei s-a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția pronunțată. Or, recurenta pretinde că, hotărârea atacată este insuficient de motivată. Colegiul penal respinge, ca nefondate, în această parte alegațiile apărătorului și notează că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art. 6 CEDO.

Cu referire la argumentul apărătorului precum că, decizia este contradictorie în partea ce privește declarațiile părții vătămate, Colegiul penal respinge acest argument ca fiind eronat, or, din motivarea deciziei contestate se reține că instanța de apel dă un răspuns clar în acest sens, și anume că declarațiile părții vătămate coroborează cu ansamblu de probe administrat în respectiva cauză penală și demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs ordinar respinge argumentul apărării menționat în recursul declarat precum că, instanța de apel eronat a conchis că vinovăția inculpatului a fost demonstrată și prin raportul nr.3385 din 24 ianuarie 2017, or, acesta nu indică cu certitudine modalitatea de cauzare a leziunilor corporale și timpul.

În acest sens, Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de apel care la demersul părții apărării a audiat expertul Aurel Vicol, acesta prin declarațiile sale a dat o explicație pe larg și clară întrebărilor părții apărării (f.d. 190, vol. I).

Totodată, urmează a fi respinse și argumentele titularului dreptului de recurs precum că, instanța de apel eronat a luat în calcul declarațiile martorului Ștefan Sereteanu, deoarece ultimul nu a fost martor ocular, or, instanța de apel motivat s-a expus acestui argument, susținând că declarațiile acestuia conform art. 101 Cod de procedură penală, coroborează cu cumul de probe administrat în respectiva cauză penală.

Mai mult, instanța de recurs ordinar respinge ca nefondat argumentul apărării precum că instanța de apel urma să ia în calcul declarațiile martorului Gheorghe Ungureanu date în cadrul ședinței de judecată, deoarece ultimul a indicat că în cadrul urmăririi penale a dat declarații în stare de ebrietate, or, în pct. 4.1. din prezenta decizie instanța de apel a susținut poziția primei instanțe care a menționat că, „sunt relevante declarațiile martorului Gheorghe Ungureanu date la etapa urmăririi penale, dar nu cele din ședința de judecată, or primele sunt date la scurt timp de la comiterea infracțiunii și au valoare probantă”, argument susținut și de către instanța de recurs.

Cu referire la poziția apărării precum că, instanța de apel a încălcat prevederile principiul egalității armelor într-un proces, prevăzut de art. 6 Convenția Europeană cu privire la drepturile omului, prin faptul că a respins demersul apărării de a audia suplimentar martorii Ivan Cojocari, Ivan Țurc și Constantin Chicu, în temeiul netergiversării procesului penal, Colegiul penal susține că, în jurisprudența europeană, atât Comisia, cât și Curtea Europeană au stabilit că revine, în primul rând, jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele de probă pe care le administrează într-un proces și pertinenta celor pe care acuzatul ar vrea să le mai producă, în special cu privire la numărul de martori propuși de el.

Articolul 6 parag. 3 lit. d) din Convenția Europeană nu recunoaște acuzatului un drept nelimitat de a obține convocarea de martori în fața instanței de judecată (*cauza Remer v. Germania, nr. 25096/94 din 06 septembrie 1995, Honsik v. Austria, nr. 25062/94 din 18 octombrie 1995*). Sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia pertinenta unei „oferte de probă” făcute de acuzat, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de „proces echitabil”, astfel, Colegiul penal susține că instanța de apel corect a respins demersul în temeiul netergiversării procesului, iar probele administrate fiind suficiente.

Mai mult, instanța de apel la demersul părții apărării, a verificat declarațiile Vladimir Melentii (f.d.182 - 183); Ilie Chiriac (f.d.184), date în ședința de judecată a primei instanțe, astfel instanța de recurs consideră nefondat argumentul apărării precum că instanța de apel a încălcat principiul egalității armelor.

Prin urmare, opozabil celor susținute de către recurent, Colegiul penal specifică că, judecând cauza, instanțele de fond au examinat-o sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare, care este argumentată și

corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată acestuia în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Deci, nu putem vorbi despre o examinare unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanțele respectând procedura și cercetând toate probele per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării, au ajuns la concluzia că, Petru Morari urmează a fi condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În continuare, referitor la alegația ce ține de faptul că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal explică că, prin sintagma de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea), pe când în cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către acesta a infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, săvârșită în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței în privința părții vătămate Ion Ciubotaru.

Mai mult, în contextul dat se impune și mențiunea că, criticile formulate de către apărător în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și cea de apel și, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate de acestea, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, careva temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

De asemenea, instanța de recurs respinge alegația apărării precum că instanța de apel eronat a admis acțiunea civilă și anume suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral fără a aprecia careva probe în acest sens, or, Colegiul penal reamintește că, prejudiciul moral este definit drept suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor, instanța de judecată ia în considerare, suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Cert este faptul că, dauna morală și cea patrimonială nu sunt legate între ele, cea materială întotdeauna urmează de probat prin mijloace de probă stabilite în art. 93 Cod de procedură penală, pe când cea morală urmează a fi calculată în baza nivelului suferințelor psihice sau fizice aduse părții vătămate.

Astfel, sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

În urma celor menționate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect și-a motivat decizia de a admite pretențiile părții vătămate privind încasarea prejudiciului moral, susținând că, cuantumul redus de 3000 de lei, în cumul cu pedeapsa aplicată inculpatului, va restabili echitatea socială, și va compensa suferințele fizice ale victimei, pierderea onoarei prin defăimare, etc.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurentului că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă avocatul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecării.

Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de către avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către declarat de către avocatul Natalia Pruteanu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Morari Petru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *27 februarie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan